

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۰۳ فبروری ۲۰۲۰

نخس بر غزل مرحوم مفتور غلام سرور دهبستان

تجنه نشین

در معبد حسن تو، طاعت بر و شن دارم وز مصحف رخسار، آیات دقت دارم
کپ از قد و اندام و، از پیکر و تن دارم تجنه نشین متم، از کعبه سخن دارم
عجب است سلطان را، این کیمی که من دارم
گر ساقی کجهره، پناذ ای بر دست است با جام و بسوی عشق، حقی، بمذاحت است
صد حور و دود غلان و ابتر یک شمت است حرمت بهشت ایفا در دامن یک مت است
کوثر به کدا بخشد، ساقی بی که من دارم
خوشید جمناستایم، از چه، تلید رخ غلت تکه شد عسلم، از چه کماشید رخ
بر در کش هر عاشق، پیوده ناید رخ تا جان ند هم، جانان، هرگز تلید رخ
جنه مرک علای نیست، این درد که من دارم
در تار شب جبران، خوانید کلام را از غصه و آه و انکس، پرسید کلام را
باسوز و کد از عشق، جویند نشانم را از دود در این محرا، گیسید سرانم را
من دوزخی مشتقم، در شعله وطن دارم
گر قتل مرا روزی، باغ سرور واکردند بر دار اویرانم، با جور و جنا کردند
دخنی بسد «نعمت» در خاک سیا کردند گر پوش مزارم را، از برک گیس کردند
«دهستان» همین دشمن، از بنو کفن دارم
هم پیس خراباتم، در زاویه دنیا هم میر مناجاتم، در دایره عتبا
هم مسم و هشدارم، پناهم و هم پیدا هم رند حسین باختم، هم شج این محرا
در معن نمی کنج، معنی بی که من دارم